لابی صهیونیستی برای نجات از بحران غزه، قصد دارد باز هم برنامه هسته‌ای ایران را به مرکز توجهات بازگرداند

تبعات تله هسته‌ای برای آمریکا

سیدمهدی طالبی
خبرنگار گروه جهان‌شهر

حرف و حدیث‌ها درباره پرونده هسته‌ای ایران در حال افزایش است. یک بازی نخ‌نمای قدیمی برای فشار علیه ایران که به مرور از توانش برای اثرگذاری بر تهران کاسته شده است؛ با این حال دشمنان تهران تصور می‌کنند این بازار همچنان به اندازه‌ای قدرتمند باقی مانده است تا کماکان از آن استفاده شود. فضاسازی پیرامون پرونده هسته‌ای ایران در شرایط فعلی از دو سو صورت می‌گیرد؛ یک طرف توسط رافائل گروسی، رئیس سازمان بین‌المللی انرژی اتمی و در طرف دیگر رسانه‌ها. گروسی با توجه به اتصالش به لابی صهیونیسم جهانی پس از آغاز جنگ طوفان الاقصی شیب موضع‌گیری‌هایش علیه برنامه هسته‌ای ایران را به تدریج تندتر کرده است. او اخیرا با درخواست صریح از مقامات تهران برای بازرسی از تاسیسات هسته‌ای و همچنین درخواست سفر فوری به ایران سعی کرده تلاش‌هایش در این زمینه را افزایش دهد. در رسانه‌ها نیز واشنگتن تایمز اخیرا ادعا کرده ایران با پنهانکاری موفق به ساخت پنج سلاح هسته‌ای شده و می‌تواند به زودی آنها را به ۱۲ بمب افزایش دهد. آنچه واشنگتن تایمز به تازگی منتشر کرده است، به‌روزشده ادعای ۱۰ ماه پیش یوآو گالانت، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی است. گالانت در اردیبهشت ماه مدعی شده بود که «ایران مواد شکافت‌پذیر کافی برای پنج بمب هسته‌ای جمع‌آوری کرده است.»

گروسی به عنوان یک مقام رسمی با تاکید بر توانمندی بالای هسته‌ای ایران می‌گوید تهران تاکنون دست به تولید سلاح هسته‌ای نزده است. این موضع‌گیری از این رو اتخاذ شده که مسئولیت رسمی و جایگاه فنی گروسی مورد خدشه قرار نگیرد. با این وجود صهیونیست‌ها در رسانه‌ها با آزادی عمل بالاتر ادعای ساخت پنهانی سلاح هسته‌ای توسط ایران را مطرح کرده‌اند. روزنامه انگلیسی‌زبان ایرانی تهران تایمز چند هفته قبل اعلام کرده بود اطلاعاتی به دست آورده که نشان می‌دهد رژیم صهیونیستی قصد دارد با فشار و اقناع آمریکا را به سمت ایجاد یک بحران هسته‌ای جدید با ایران سوق دهد. بر اساس گزارش این رسانه، صهیونیست‌ها تلاش کرده‌اند سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا را برای ایجاد این بحران مجاب کنند اما این سازمان کماکان در خصوص نتایج این بحران تردید دارد.

بررسی‌ها نشان می‌دهد تلاش برای ایجاد بحران بر سر پرونده هسته‌ای ایران با منافع گروسی و لابی صهیونیسم دارای همگرایی است اما با منافع آمریکا واگرایی دارد.

اهداف گروسی

گروسی به لحاظ شخصی با لابی صهیونیستی در ارتباط است و قصد دارد از اهمیت یافتن مسائل هسته‌ای در جهان برای افزایش اعتبار خود در جهان و قدرتش در آرژانتین استفاده کند. او با استفاده از کارت ایران می‌تواند رایزنی‌های گسترده‌ای در اروپا، روسیه و چین داشته باشد. گروسی با اهمیت یافتن جایگاه ریاست سازمان انرژی هسته‌ای در جهان قصد دارد در آرژانتین به عنوان یک شهروند و سیاستمدار افتخارآفرین، ارزشمند دیده شود. رئیس سازمان بین‌المللی انرژی اتمی همچنین برای تمدید ماموریت خود در مقام ریاست این سازمان قصد دارد همواره پشتیبانی لابی صهیونیسم را در اختیار داشته باشد.

پیشران‌های اظهارات گروسی بر اساس منافع شخصی او تنظیم شده‌اند که در برهه کنونی انطباقی با منافع آمریکا ندارند.

اهداف رژیم صهیونیستی

بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در وضعیت سختی قرار گرفته و قصد دارد خود را تحت هر شرایطی از آن خلاص کند. او با تبعات جنگ در غزه روبه‌روست اما به دلیل تاثیر پایان جنگ بر زندگی سیاسی‌اش و همچنین فشار سنگین تندروهای کابینه قادر به اتمام آن نیست. بر همین اساس وی تصمیم گرفته با وجود هزینه‌های بالا به جنگ ادامه دهد اما هزینه‌های اخلاقی، سیاسی، مالی و نظامی آن را از هر سو تنظیم کند تا برای تل‌آویو قابل تحمل‌تر باشند.

به لحاظ اخلاقی او به دنبال انحراف توجهات از جنگ غزه به دیگر بحران‌هاست. به لحاظ سیاسی و مالی نیز قصد دارد با برجسته‌تر کردن جایگاه رژیم در حفاظت از منافع امنیتی و اقتصادی غرب، منابع بیشتری را با سرعت بالاتر از این جبهه دریافت کند. از نظر نظامی نتانیاهو قصد دارد با ایجاد ولوله پیرامون پرونده برجسته دیگری یک دستاورد قابل ارائه به تندروها برای خود دست‌وپا کند تا بتواند از رهگذر آن اندکی از حضور مستقیم نظامی در غزه کاسته و با تغییر مدل نبرد، آن را از زمین بار دیگر به هوا منتقل کند. در این صورت یگان‌های زمینی که بیشترین تلفات را متحمل شده‌اند با کاهش ماموریت‌هایشان در غزه تلفات کمتری خواهند داشت و به جای آن جنگنده‌ها و پهپادهای بدون سرنشین با پرواز در اعماق آسمان بدون وجود خطر به بمباران و موشکباران غزه و پیگیری سیاست ترور خواهند پرداخت.

۱. نتانیاهو تلاش دارد با مطرح کردن خطر هسته‌ای ایران بار دیگر اروپا را علیه ایران فعال کرده و پس از آن با تبلیغ لزوم واکنش به توانمندی‌های هسته‌ای ایران، ضمن ایجاد فضای جنگی در منطقه توجیه و زمینه‌های لازم برای اقدامات خرابکارانه علیه تهران را فراهم کند.

۲. تل‌آویو به دنبال خروج خود از دایره توجهات به دلیل جنایت علیه فلسطینی‌ها در غزه و کرانه باختری است و آن را در تبلیغ علیه ایران پیگیری می‌کند.

۳. با توجه به صحنه جنگ طوفان الاقصی و تهدید مقامات صهیونیست درباره به‌کارگیری تسلیحات هسته‌ای، تل‌آویو قصد دارد ایران را وارد عرصه رقابت هسته‌ای کرده و آن را در این حوزه به چالش بکشند.

۴. افکار عمومی منطقه بر علیه صهیونیست‌ها متمرکز شده است که این موضوع شامل دولت‌ها و سیاستمداران نیز می‌شود. برجسته کردن موضوع هسته‌ای ایران برای امنیتی‌سازی تهران در سطح منطقه و کاهش تمرکزها بر تل‌آویو است.

صهیونیست‌ها از مرجعیت یافتن ایران در منطقه که می‌تواند به گسترش دیدگاه‌ها و اقدامات مقاومتی منجر شود در هراسند؛ به‌ویژه که ایران با پیشنهاد قطع خطوط تامین اقتصادی رژیم تلاش کرده اقدامات مقاومتی را به سطح دولت‌ها رسانده و آن را به کشورهایی گسترش دهد که جزئی از محور مقاومت نیستند.

واگرایی با منافع آمریکا

صهیونیست‌ها قصد دارند مسائل منطقه را به سمت و سویی سوق دهند که زیان‌هایش تنها متوجه آمریکا شود. اگر واشنگتن تصمیم بگیرد با ایجاد بحران هسته‌ای آن را با تحرکات گسترش یافته و جنگی‌اش در منطقه ترکیب کند، تنها خود را در باتلاق غرب آسیا گرفتارتر کرده است. گام برداشتن در این مسیر به معنای رسیدن به نقاط بی‌بازگشت است، زیرا واشنگتن را مجبور می‌کند برای مدت‌ها در غرب آسیا به شکل عملیاتی مستقر بماند. در این صورت آمریکا مجبور می‌شود منابع ذهنی و مادی خود را در غرب آسیا متمرکز کند. یک نتیجه فوری تا بلندمدت این پدیده، تشدید روند تکثر قدرت در جهان، ظهور قدرت‌های بیشتر و گریز ابرقدرت‌ها از مهار آمریکا خواهد بود. نتانیاهو و تندروهای دولت وی برای آنکه بتوانند بر ۵ هزار کیلومتر مربع در کرانه باختری و نوار غزه مسلط شوند، حاضرند در میلیون‌ها کیلومتر مربع برای آمریکا معضل‌تراشی کنند.

تهاجمی شدن و گسترش تحرکات آمریکا در حوزه‌های میدانی و سیاسی نه‌تنها باعث نمی‌شود واشنگتن بر اساس دیدگاه دیرینه‌اش از جنگ به صلح برسد، بلکه موجب می‌شود تا آمریکا با جبهه‌ای طولانی‌تر و عمیق‌تر از دشمنان روبه‌رو شود.

کاخ سفید نباید برای رویاهای شخصی گروسی و آرزوهای ۵ هزار کیلومتر مربعی تندروهای دولت نتانیاهو وارد مسیر خطرناک شود؛ به ویژه اینکه شرایط نیز نسبت به گذشته خطرناک‌تر شده‌اند.

ایران به پرونده هسته‌ای اولویت نمی‌دهد

سیاست خارجی ایران از مساله هسته‌ای عبور کرده و دیگر به وضعیت قبلی بازنخواهد گشت. پرونده هسته‌ای با اولویت یافتن در ایران باعث شد عرصه سیاست خارجی و بدتر از همه سیاست داخلی کشور تحت تاثیر فرآیندهای مخرب قرار گیرند. در ابتدای پرونده هسته‌ای این موضوع در اختیار وزارت خارجه قرار گرفت و در ادامه با توجه به اهمیت بالای آن، به شورای عالی امنیت ملی منتقل شد. در سایه پیگیری این پرونده در شورای عالی امنیت ملی بود که اسم این نهاد به گوش همگان رسیده و دبیر آن در جامعه ایران از شهرت برخوردار شدند. این وضعیت باعث شد دو تن از روسای این نهاد برای ریاست جمهوری مطرح شوند. در نتیجه این پدیده، سیاست داخلی کشور از مسیر اصلی منحرف شده و نهادها و افرادی بیش از اندازه مطرح شدند که به بروز ناکارآمدی‌هایی طی یک دهه در کشور منجر شد. آشفتگی اداره سیاست داخلی توسط دولت برآمده از پرونده هسته‌ای که به شکل متناقضی از یک سو بر شعار گفت‌وگو تاکید داشته و از سوی دیگر دارای نگاه امنیتی بود، ضربه‌ای عمیق بر پیکره ایران محسوب می‌شد.

با انتقال پرونده به وزارت خارجه، این پدیده مخرب باعث شد نقطه ثقل افکار عمومی از شورای امنیت به وزارت خارجه کشیده شده و بار دیگر نهادها و افراد خارج از قاعده تصویرپردازی شوند. اثرات زیان‌آور این تصویرپردازی خارج از قاعده در اظهارنظرهای بی‌مورد برخی از عناصر فعال درپرونده هسته‌ای نمایان شد و برآوردهای بیش از اندازه‌ای که این افراد از جایگاه خود پیدا کرده بودند کماکان در عرصه سیاست داخلی کشور قابل مشاهده است.

در حوزه سیاست خارجی تعاملات کشور در جهان معطل حل پرونده هسته‌ای شدند. دولت ایران و دیپلمات‌هایش با توجه به سد بزرگ تحریم‌ها تلاش‌های خود را صرفا به حل پرونده هسته‌ای متمرکز و محدود کردند. از این رو مسیرهای دیگر رها شدند.

از این رو با توجه به تجارب به‌دست‌آمده طی دو دهه مناقشه هسته‌ای و تجربه یک دهه زیان‌بار با دولت برآمده از این پرونده، تهران تصمیم گرفته است دیگر به مسیر گذشته بازنگردد. این روند نشان می‌دهد تنها آمریکا در معرض خطر افتادن در تله هسته‌ای است. واشنگتن در صورت افتادن در تله هسته‌ای به هیچ‌کدام از اهدافش نمی‌رسد، بلکه احتمال دارد با تحریک تهران، باعث پیشروی‌های هسته‌ای و موشکی بیشتری از سوی ایران شود.

جنگ اوکراین وارد سومین سال خود شد؛ چشم‌انداز روشنی برای پیروزی غرب وجود ندارد

ورق کاملا برگشت

فرهیختگان

دو سال پیش در پنجم اسفند ۱۴۰۰ اروپا در میان بزرگ‌ترین نبرد پس از جنگ جهانی دوم افتاد. روسیه که هشدارهایش درباره عواقب پیوستن اوکراین به ناتو چندان جدی گرفته نمی‌شد، به اوکراین حمله کرد. پیشروی‌های سریع ابتدایی و بن‌بست طولانی‌مدت پس از آن که ناشی از حجم گسترده تسهیلات و کمک‌های غربی‌ها به کی‌یف بود، باعث این تصور اشتباه در یک سالگی جنگ شده بود که می‌توان روسیه را شکست داد و سرزمین‌های از دست رفته را بازپس گرفت. این اتفاق قرار بود با «ضدحمله بهاری» اوکراین رقم بخورد اما آن عملیات هم پس از ماه‌ها چشم‌انتظاری با شکست مواجه شد تا نیروهای مسلح اوکراین در پاییز برای دفع پیشروی‌های جدید مسکو به حالت دفاعی روی بیاورند. درنهایت اتفاقی که نباید در ۱۷ فوریه ۲۰۲۴ (۲۸ بهمن) یعنی یک هفته پیش از پایان دومین سال جنگ رقم خورد و نیروهای روسی کنترل شهر آودیوکا را به دست گرفتند؛ شهری که نیروهای کی‌یف زیر آتش دائمی قرار داشتند و نیروهای روسی از سه جهت به آن نزدیک می‌شدند. این بزرگ‌ترین پیروزی در میدان جنگ برای روسیه از زمان نبرد برای باخموت و تاییدکننده افزایش حملات مسکو در جنگ بود. اکنون با ورود به سومین سال جنگ، حتی خوشبین‌ترین مقام اروپایی نیز نمی‌تواند از شکست روسیه سخن بگوید. اوکراین برای ادامه جنگ نیاز به کمک‌های تسلیحاتی و حتی کمک‌های بشردوستانه اروپا و آمریکا دارد. اوکراین بدون کمک غرب، تسلیحات، مهمات و آموزش مورد نیاز برای تداوم جنگ را نخواهد داشت و همچنین کی‌یف نمی‌تواند اقتصاد آسیب‌دیده خود را سرپا نگه دارد یا به اوکراینی‌هایی دست پیدا کند که در تیراندازی متقابل نبردها گرفتار شده‌اند. کی‌یف در فوریه که اتحادیه اروپا تمدید بسته کمکی ۵۰ میلیارد یورویی (۵۴ میلیارد دلاری) به اوکراین را پس از مقاومت مجارستان تصویب کرد، نفس راحتی کشید. این پول برای حمایت از اقتصاد و بازسازی کشور است، نه برای جنگ با روسیه. این بودجه ایالات‌متحده است که بسیاری از رهبران اوکراین منتظر آن هستند. این بودجه به اوکراین امکان می‌دهد تسلیحات و تجهیزات را از شرکت‌های آمریکایی خریداری کند، به آموزش‌های نظامی و اشتراک اطلاعات بیشتری دسترسی داشته باشد و دفاع هوایی و دریایی را تقویت کند. این پول همچنین حمایت مستقیم بودجه‌ای را برای کی‌یف فراهم می‌کند. آمریکا اما فعلا درگیر نبرد در کنگره بر سر بسته کمکی ۶۰ میلیارد دلاری به اوکراین است. این بسته کمکی را کاخ سفید در اواخر سال ۲۰۲۳ به کنگره آمریکا ارائه کرد اما جمهوری‌خواهان مانع از تخصیص آن شدند و به نظر هم نمی‌رسد بخواهند با آن موافقت کنند. نشریه پالتیکو به نقل از یک شخص نزدیک به رئیس جمهور اوکراین نوشت: «در هفته‌های اخیر به دلیل تاخیر در ارسال کمک‌های آمریکا به اوکراین، فضای حاکم در کی‌یف و دفتر ریاست جمهوری بسیار تلخ بوده و ناامیدی قابل‌لمس است. رهبران اوکراین همچنین به کمک غرب برای پوشش حقوق کارمندان دولتی و کارکنان پزشکی نیاز دارند. از جنبه بشردوستانه، سازمان ملل متحد و آژانس‌های شریک آن اعلام کردند که اگر درخواست ۳٫۱ میلیارد دلار بودجه جدید برای سال برآورده نشود، سازمان ملل نمی‌تواند نیازهای اساسی ۸٫۵ میلیون اوکراینی ساکن در خط مقدم را برآورده کند.»

اگر اوکراین نیروی بیشتری پیدا کند چه اتفاقی می‌افتد؟

مساله اوکراین البته تنها تسلیحات و کمک‌های مالی نیست. این کشور با بحران نیروی نظامی نیز مواجه است. بدون سربازان بیشتر، خطوط دفاعی اوکراین بیش از حد کشیده خواهد شد و دربرابر حملات روسیه آسیب‌پذیرتر خواهد شد، به‌ویژه اگر مسکو حملات شدید چند جانبه را در امتداد خط مقدم هزار کیلومتری آغاز کند. آنگونه که آسوشیتدپرس نوشته ارتش اوکراین به‌طور متوسط ۲۵ درصد کمبود پرسنل در تمام تیپ‌هایش دارد. به دلیل همین کمبود، فرماندهان نظامی نمی‌توانند به سربازان خود استراحت کافی بدهند. از سوی دیگر روسیه سرعت حملاتش را افزایش داده است، درنتیجه سربازان خسته و راحت‌تر مجروح می‌شوند که این امر اثرات کمبود را تشدید می‌کند. فرماندهی نظامی اوکراین گفته برای مرحله بعدی جنگ به ۴۵۰ تا ۵۰۰ هزار سرباز اضافی نیاز است، حتی اگر اوکراین موفق شود این تعداد سرباز را بسیج کند- که بعید است- باز هم نمی‌تواند با نیروی انسانی روسیه که بیش از سه برابر اوکراین جمعیت دارد، برابری کند.

درمورد سلاح و مهمات چطور؟

درصورت ادامه، کمبود مهمات توانایی اوکراین را برای حفظ قلمرو و زنده نگه داشتن سربازان به خطر خواهد انداخت. به نظر می‌رسد رهبران نظامی در حال جیره‌بندی گلوله‌ها و ارسال قطره‌چکانی مهمات برای حفظ ذخایر هستند، درحالی‌که وعده‌ها برای مهمات بیشتر از سوی متحدان غربی محقق نشده است. اتحادیه اروپا به وعده خود مبنی بر تحویل یک میلیون گلوله عمل نکرد.

ژنرال ریچارد بارونز، افسر نظامی بریتانیایی که رئیس مشترک یک مشاور دفاعی است، می‌گوید روسیه در حال بسیج صنایع دفاعی خود است و ممکن است به‌زودی بتواند روزانه پنج هزار گلوله توپ شلیک کند. اوکراین درحال افزایش تولید تسلیحات داخلی خود است اما در کوتاه‌مدت نمی‌تواند در مقیاس با مسکو برابری کند. فرماندهان نظامی اوکراین، ماه‌ها از کمبود مهمات برای خودروهای جنگی پیاده‌نظام، مسلسل‌ها، توپخانه و سیستم‌های پرتاب موشک شکایت کرده‌اند. این کمبودها تا پایان سال ۲۰۲۳ به‌ویژه افزایش یافت. فرماندهان می‌گویند توپخانه دوربرد به‌طور خاص دو هدف مهم را دنبال می‌کند؛ اول اینکه به‌عنوان یک چتر محافظ برای پوشش پیاده‌نظام عمل می‌کند و به آنها اجازه می‌دهد قلمرو را در دست بگیرند و برای عملیات تهاجمی آماده شوند. دوم توپخانه با ضربه زدن به نیروهای روسی و تسلیحات سنگین از راه دور، از حملات برنامه‌ریزی شده با تضعیف جدی توانایی‌های مسکو جلوگیری می‌کند. بدون آن، اوکراین به‌طور فزاینده‌ای تحت فشار توپخانه‌های بی‌امان روسیه قرار خواهد گرفت.

بازی خطرناک‌تر می‌شود؟

از ابتدای جنگ، کی‌یف به دنبال دستیابی به موشک‌های دوربرد برای حمله به عمق اراضی تحت اشغال روسیه یا روسیه بوده است. در ماه‌های ابتدایی جنگ، کشورهای اروپایی و آمریکا با این درخواست‌های مخالفت می‌کردند و آن را زمینه‌ساز تشدید تنش و گسترش جنگ می‌دانستند. مواضع اخیر برخی مقامات اروپایی نشان می‌دهد که با پیشروی روسیه، اوکراین هیچ راهی جز استفاده از تسلیحات دوربرد برای تغییر در میدان را ندارد. احتمال بررسی ارسال تسلیحات دوربرد به اوکراین را روز شنبه، آنالنا بربوک وزیر امور خارجه آلمان در یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد: «دولت آلمان مساله ارسال تسلیحات دوربرد به اوکراین را بررسی می‌کند. البته تمام مواردی که ما در حوزه کمک‌های نظامی ارائه می‌دهیم ناچیز است.» او در حین این کنفرانس که به‌طور مشترک با دیمیترو کولبا همتای اوکراینی خود برگزار شد، تاکید کرد: «ما درخصوص چگونگی ارسال تسلیحات بیشتر ازجمله سیستم‌های تسلیحاتی دوربرد به اوکراین، مغز خود را به چالش می‌کشیم. این قابل درک است که اوکراینی‌ها می‌گویند ما به سیستم‌ها و تسلیحات بیشتری نیاز داریم.» نشریه آلمانی اشپیگل چند روز پیش در گزارشی نوشت: «اوکراین علاوه‌بر درخواست‌های مکرر خود در رابطه با تسلیحات، همچنان بر دریافت موشک‌های دوربرد تاروس از جانب آلمان اصرار می‌ورزد. اوکراین یک سال است که این درخواست را مطرح می‌کند اما اولاف شولتس، صدراعظم آلمان تاکنون با ارسال آنها موافقت نکرده است.» این نشریه آلمانی تاکید کرد: «موشک دوربرد تاروس ساخت آلمان قادر است یک کلاهک ۵۰۰ کیلوگرمی را حمل کند و بردی حدود ۵۰۰ کیلومتر (۳۰۰ مایل) دارد. صدراعظم آلمان هفته گذشته در مونیخ در پاسخ به درخواست اوکراین برای ارسال موشک‌های تاروس طفره رفت و این چنین استدلال کرد که بحث و رایزنی پیرامون یک سیستم تسلیحاتی جدید، با پاسخ منفی و یک خیر آغاز می‌شود.» با وجود این اما اروپا وعده داده تا پایان ماه مارس، ۱۷۰ هزار گلوله توپ را به کی‌یف تحویل دهد. روزنامه فایننشال‌تایمز روز جمعه نوشت اتحادیه اروپا به‌دنبال بودجه اضطراری ۱٫۵ میلیارد دلاری برای ارائه گلوله‌های توپخانه از خارج از کشور به اوکراین براساس یک طرح تدارکاتی پیشنهاد شده توسط جمهوری چک است.

اوضاع چگونه است؟

بیش از ۱۰ میلیون اوکراینی از آغاز تهاجم گسترده روسیه به اوکراین مجبور به ترک خانه‌های خود شده‌اند. از این تعداد، بیش از ۶٫۴ میلیون نفر پناهنده خارج از کشور هستند. ۱۸ درصد از خاک اوکراین در حال حاضر توسط روسیه اشغال شده است. اوکراین دربرابر ارتش هجومی روسیه، استراتژی خود را تغییر داد و فعلا تنها متمرکز بر دفاع است. پیش‌بینی‌های خوشبینانه می‌گویند در ۲۰۲۴ باید امیدوار بود که کی‌یف بتواند به سادگی در خط مقدم نبرد دفاع کند. در ماه‌های آینده اوضاع پیچیده‌تر خواهد شد؛ چراکه در اروپا و آمریکا، جریان‌های نزدیک به روسیه درحال تقویت هستند. در آمریکا یعنی حامی اصلی اوکراین، دونالد ترامپ وارد کارزار انتخابات شده و احتمال این می‌رود که او بتواند جو بایدن را شکست دهد و پس از ورود به کاخ سفید، بساط اوکراین و حتی ناتو را در هم بپیچد. در سوی دیگر رابرت فیتسو، نخست‌وزیر اسلواکی نیز از ناکارآمدی راهبرد جنگی اروپا در جنگ گفته و خواستار آن شده که اتحادیه اروپا از تمام نفوذ و توان خود برای برقراری آتش‌بسی فوری استفاده کند. به جز او، مجارستان نیز مخالف حمایت‌های مالی از اوکراین است، حتی با پیوستن اوکراین به اتحادیه اروپا مخالف است. مجموع این شرایط نشان می‌دهد غرب باید بین دو گزینه گسترش جنگ و احتمال سومین جنگ جهانی یا تحمیل آتش‌بس به اوکراین یکی را انتخاب کند.

دوشنبه ۷ اسفند ۱۴۰۲
شماره ۴۰۸۸
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY